

Woningstichting Berg en Terblijt viert op valreep nog 75ste verjaardag en wordt onderdeel van historische wandelroute

Berg en Terblijt

Exact twee weken voordat ze opgaat in Servatius vierde Woningstichting Berg en Terblijt haar 75ste verjaardag. „Jammer, maar ook een geruststelling.”

Alle driehonderd huissleutels zijn symbolisch overgedragen. Een van de laatste kleine dorpswoningstichtingen van Limburg fuseert per 1 januari met het grote Servatius in Maastricht. Maar Woningstichting Berg en Terblijt mocht op de valreep nog haar 75-jarig bestaan vieren. Een verjaarsfeestje en afscheid in één: „Succes op je nieuwe plek”, wenst scheidend voorzitter Marjo Vankan een jongeling toe wanneer ze hem uitzwaait, het glaasje bubbels nog in de hand.

Sentimenten

„Het is jammer dat het voorbij is. Maar ook een geruststelling.” Driekwart eeuw zorgde een bestuur van louter vrijwilligers voor goede huisvesting van dorpsgenoten. „Je kent de huurders goed, je kent de omgeving. Je kent dan ook de behoeften en sentimenten”, meent Vankan. „Je wilt goed doen voor het dorp.”

Hoewel de stichting zo lang mogelijk probeerde zelfstandig te blijven, moest het bestuur toch inzien dat de rek eruit was. „Er wordt steeds meer van je gevraagd als woningstichting. Met een kleine groep vrijwilligers is het niet meer te doen.” Toen hun dienstverlener – de partij die onder meer zorgt voor onderhoud en reparaties – er de brui aan gaf, was dat het einde.

„Dicht bij de mensen, midden in de gemeenschap”, somt directeur Leon Breukers van de Maastrichtse woningcorporatie Servatius op. „Ik denk dat wij die kwaliteiten ook hebben.”

Afgelopen jaar werd Berg en Terblijt 'zachtjes' onderdeel van Servatius. „We hebben een mooi jaar samen gehad.” En ook Vankan zag dat het goed was. „Het is in goede handen.”

Herinnering

Berg en Terblijt behoudt een blijvende herinnering aan de woningstichting: die kreeg als verjaardagscadeautje een informatieve plaquette aan de Fonterstraat, waar ze jarenlang haar kantoor had. „De stichting maakt deel uit van de geschiedenis van het dorp”, zegt bestuurslid van de woningstichting John Dauven.

© Harry Heuts

De plaquette is de vijfde in een reeks, langs een nog groeiende, historische wandelroute door de voormalige gemeente Berg en Terblijt, verzorgd door heemkundevereniging Indertied. „Kijk,” begint Dauven, wijzend op de namen van het allereerste bestuur, „die Willem Stoffels ging nog langs de deuren om de huurpenningen te innen.”

De stichting – toen nog woningvereniging – werd in de periode na de oorlog opgericht om te voorzien in de hoognodige sociale huisvesting. „Mensen als de bakker en de huisarts pakten zich samen. Burgemeester Pierre Muijters werd ook al snel bestuurslid. Berg en Terblijt was toen best een welvarende gemeente, dus er waren ook wel mogelijkheden.” De eerste woningen werden in 1951 opgeleverd, aan de Goossensstraat.

De volgende plaquette komt komend jaar op de plek van de oude school in Vilt. Dat is geen toeval: Servatius gaat daar dan nieuwe woningen bouwen.